

URZĄD PATENTOWY

A 62 8 31/100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27697.

Kl. 61 a, 29/40.

Ministerstwo Spraw Wojskowych *)
(Warszawa, Polska).

Przenośna komora gazowa.

Zgłoszono 20 lipca 1937 r.

Udzielono 7 grudnia 1938 r.

Przy sprawdzaniu szczelności i dopasowania maski przeciwgazowej, człowiek w masce wchodzi do pomieszczenia, gdzie powietrze jest skażone substancją łatwo wyczuwalną. W razie gdy takie powietrze dostanie się do oczu, nosa lub do ust człowieka, stwierdza on nieszczelność maski przez wyczucie obecności skażonego powietrza.

Przenośna komora gazowa jest właśnie takim pomieszczeniem, gdzie powietrze jest skażone, przy czym zaletę jej stanowi możliwość szybkiego zainstalowania w dowolnym miejscu.

Na rysunkach przedstawiono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia

widok przenośnej komory gazowej z boku, fig. 2 — urządzenie do skażania powietrza, umieszczone wewnątrz tej komory.

Przenośną komorę gazową stanowi worek płócienny *C*, otwarty z dołu i przymocowany do owalnej tarczy *A*, ustawionej na trzech nogach.

Za pomocą sznurków *D* worek może być podciągany do góry. Po puszczeniu sznurków worek opada z powrotem pod działaniem własnego ciężaru.

Na środku tarczy umocowane jest naczynie *B* zawierające ciecz, skażającą powietrze.

Zbiornik *B* zawierający ciecz do skażania powietrza posiada korek *E* i dwie rurki

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcą jest A. Mączyński.

K i *N*. Końce rurek zanurzone są w misce *G*. Do tejże miski opuszczone są końce knotów *M*, rozciągniętych na krążku *H*.

Ciecz skażająca spływa rurką *N* do miski *G*. Po zatopieniu dolnych końców obu rurek *N* i *K* dalsze ściekanie cieczy wytwarza w zbiorniku *B* pewne podciśnienie w przestrzeni nad jej poziomem. Podciśnienie to wzrasta w miarę ściekania cieczy, przy czym ściekanie zostaje powstrzymane, gdy ciśnienie w zbiorniku *B* plus ciężar słupa cieczy odpowiadający różnicy jej poziomów w naczyniach *G* i *B* zrówna się z zewnętrznym ciśnieniem atmosfery.

Ciecz z miski *G* wsiąka w knoty *M* i odparowuje z nich na krążku *H*, wskutek czego poziom cieczy w misce *G* opada. Gdy poziom cieczy opadając obnaży dolny koniec rurki *K*, to powietrze przez tę rurkę przedostaje się do zbiornika *B*. Część cieczy wyleje się wtedy do miski *G* i znów zatopi koniec rurki *K*, wskutek czego dalsze ściekanie zostanie powstrzymane.

W ten sposób poziom cieczy w misce *G* jest utrzymywany na stałej wysokości, a ciecz parując z knotów skaża powietrze w otaczającej przestrzeni.

Miska *G* z knotami *M* jest umieszczona tuż pod tarczą *A* na fig. 1. W ten sposób powietrze w przestrzeni otoczonej workiem *C* (fig. 1) zostaje skażone przez parowanie cieczy z knotów *M*, rozesłanych na krążku *H*.

Człowiek w masce staje pod tarczą *A* (fig. 1) po podciągnięciu do góry worka *C*,

następnie worek zostaje opuszczony, dzięki czemu górna część ciała człowieka do kolan zostaje otoczona skażonym powietrzem. Po ukończeniu próby worek zostaje podciągnięty do góry i człowiek wychodzi spod niego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przenośna komora gazowa, znamienna tym, że stanowi ją worek płócienny, otwarty z dołu i przymocowany do owalnej tarczy, ustawionej na trzech nogach, przy czym worek ten daje się podciągać do góry i opuszczać z powrotem, co ułatwia wejście i wyjście.

2. Komora według zastrz. 1, znamienna tym, że zbiornik, zawierający ciecz do skażenia powietrza, jest umocowany w owalnej tarczy komory gazowej, przy czym z dna tego zbiornika wychodzą dwie rurki różnej długości, których końce są zanurzone w misce, przymocowanej z dołu do tej tarczy, tak iż ciecz ze zbiornika stopniowo przelewa się do miski.

3. Komora według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że w misce pod górną tarczą są zanurzone knoty, rozciągnięte na krążku otaczającym tę miskę, wskutek czego ciecz, która wsiąka w te knoty, wyparowuje na tym krążku.

Ministerstwo
Spraw Wojskowych.

Fig 1.

